Dosarul nr.1-48/25
1-25025268-32-1-26022025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

24 decembrie 2025
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorului Valeriu Cîrlan
Avocatului Ion Tăut
Inculpatului *****
a judecat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, ***în procedură generală***, cauza penală privind învinuirea lui

*****, originar și domiciliat *****, moldovean, cetățean al R.M., nesupus militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale stinse,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare de pe data de 18.06.2025-24.12.2025.
Procedura de citare îndeplinită.
Procurorul Valeriu Cîrlan, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Codul penal, și a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
Avocatul Ion Tăut, a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului *****.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

*****, la data de 16.01.2025, aproximativ la orele 02:15, conducând automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare*****pe una din străzile satului *****, manifestând imprudență în trafic, a pierdut controlul volanului, tamponând-se într-o plită din beton, iar în urma intervenției angajaților SST și AR IP Ialoveni, care aflați în exercițiul funcției privind asigurarea ordinii publice și securității traficului rutier, în urma

controlului, au apărut suspecții referitor la starea de ebrietate a conducătorului auto. Astfel, *****, având scopul refuzului de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, intenționat a refuzat să se supună, la solicitarea inspectorilor, de a trece testarea alcoolscopică și colectarea probelor biologice, necesare efectuării examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, necătând la faptul că a fost preîntâmpinat despre survenirea răspunderii penale conform art.264[1] alin.(3) Cod penal în cazul refuzului de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, fapt confirmat prin îndreptarea din data de 16.01.2025 și Procesul-verbal din data de 16.01.2025, privind constatarea faptei refuzului, eschivării sau împotrivirii conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică sau examenul medical, ignorând prevederile pct.11 lit.j) a Regulamentului circulației rutiere, conform căruia era obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

1. Inculpatul *****, în ședința de judecată a declarat că, vina nu o recunoaște și recunoaște că nu a vrut să treacă testarea cu „Drager" pentru că nu era la volan. În anul 2025, iarna el dormea în automobilul de model „*****" pe bancheta din dreapta din față și a fost trezit de un vecin, cunoaște unde trăiește dar nu știe cum se numește. Când l-a trezit l-a întrebat ce s-a întâmplat și cum a ajuns aici, el i-a răspuns că nu știe, a stat cu el vre-o jumătate de oră apoi s-a apropiat poliția. I-a propus să fie testat, el a refuzat, era beat foarte tare și era în calitate de pasager, trebuia să-l ducă cineva acasă, nu ține minte era foarte beat. La întrebările avocatului a declarat că, când a venit poliția era afară împrejurul mașinii. Nu ține minte cum s-a urcat în automobil și cine era la volan. La întrebările procurorului a declarat că, nu știe de ce a fost chemată poliția la fața locului. În aceea seară a fost la un prieten ***** În ospeția la *****s-a dus la volanul automobilului de model „*****" și nu poate spune dacă s-a întors la volan nu ține minte.

2. Necătând la faptul că inculpatul ***** nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este deplin dovedită prin următoarele probe.

3. ***Martorul*** *****în ședința de judecată a declarat că, la 15.01.2025 a fost implicat în serviciul accidente pe r-nul Ialoveni. La data de 16.01.2025 ora nu o ține minte exact a fost telefonat de colegii implicați în serviciu ordinii publice și anume de ***** care i-a comunicat că în sat.***** au depistat un automobil tamponat într-un obstacol. Ajungând la fața locului erau colegii și o persoană neidentificată de gen masculin, vizual în stare de ebrietate avansată, își pierdea echilibru, acesta era ***** proprietarul mijlocului de transport de model „*****. Conform regulamentului fiecare persoană este obligată să fie supusă testării, ceia ce i-a fost propus și lui *****, care a refuzat categoric testarea. I-au fost aduse la cunoștință consecințele refuzului testării de câteva ori. Mijlocul de transport a fost ridicat și dus la „*****". La întrebările procurorului a declarat că, au fost întocmite actele în ce privește refuzul, îndreptarea, cercetarea la fața locului și nu-și amintește dacă a fost întocmit procesul-verbal de refuz.***** i-a comunicat că ***** s-a certat cu prietena și a servit alcool, careva persoane cu el nu mai erau. Accidentul s-a produs

aproape de domiciliul ultimului. La întrebările avocatului a declarat că, nu-și amintește dacă ***** i-a comunicat dacă era cu cineva în automobil.

4. ***Martorul********, în ședința de judecată a declarat că, la data de 15.01.2025 a fost implicat în serviciu patrulând străzile din sat.***** împreună cu *****, fostul coleg la moment. La o cotitură pe strada centrală din sat.***** din dreapta a fost depistat un automobil de model „***** care era lovit într-o bordură, plită de beton din partea șoferului, luminile erau aprinse. S-au apropiat de automobil, ușa șoferului era blocată de la lovitură. Șoferul a încercat să iasă pe ușa din dreapta din partea șoferului, l-a cunoscut era ***** deoarece stă la evidență ca agresor familiar, acesta se afla în stare de ebrietate avansată, se râdea permanent, la întrebările adresate răspundea neadecvat. La solicitarea de a prezenta actele a spus că nu le are, a fost solicitat serviciul accidente, până la venirea echipajului discutând cu ***** a spus că a fost la o prietenă, s-au certat și a servit băuturi alcoolice. Accidentul a avut loc la câteva sute de metri de lângă domiciliul lui *****. Când a venit serviciul accidente ***** a refuzat să fie supus testării alcoolscopice, era neadecvat, automobilul a fost ridicat. La întrebările procurorului a declarat că, serviciul accidente i-a propus lui ***** să fie testat. În automobil era doar *****, lângă automobil nu era nimeni, ulterior a venit un vecin. La întrebările avocatului a declarat că, ușa pasagerului era închisă, nu era blocată iar ușa din partea șoferului era blocată.

5. La fel, vina inculpatului ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost dovedită în ședința de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- ***procesul-verbal de constatare a infracțiunii înregistrat în R-I al IP Ialoveni,*** cu nr.20254400032 din 16.01.2025, depus de SST și AR IP Ialoveni, *****, conform căruia, la data de 16.01.2025, ora 02:15, pe una din străzile satului *****, automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare*****la volanul căruia se afla *****, s-a tamponat într-o plită de beton. În urma intervenției angajaților SST și AR a IP Ialoveni, de la ***** se simțea miros de alcool, existând o bănuială rezonabilă că acesta ar conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate. Conducătorului auto i-a fost propus de a fi testat alcoolscopic, la care acesta a refuzat (f.d.4);
- ***procesul-verbal privind constatare faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 16.01.2025,*** în cadrul căruia s-a constatat faptul că de la șoferul automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare**********, se simțea miros de alcool. Astfel, ***** fiind informat despre răspunderea penală pentru refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, conform art.264^1 alin.(3) Cod penal, a refuzat testarea (f.d.5);
- ***îndreptarea din 16.01.2025,*** întocmită de către ofițerul SST și AR a IP Ialoveni, *****prin care ***** este îndreptat către IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, pentru examinare medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate si naturii ei (f.d.7);
- ***procesul-verbal de ridicare din 17.01.2025,*** în cadrul căruia a fost ridicată înregistrarea video pe suport electronic de memorie CD-R cu denumirea „Media”, privind refuzul de la testarea alcoolscopică a lui *****, și copia actelor privind documentarea contravenției (f.d.17);

- ***procesul-verbal de examinare din 17.01.2025,*** în cadrul căruia s-a examinat înregistrarea video din 16.01.2025, ridicată la 17.01.2025, de la ofițerul SST și AR a IP Ialoveni, *****potrivit căreia, lângă mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, se află *****. Înregistrarea are o durată de 00:30 min și este efectuată pe timp de noapte. Ulterior este ilustrat angajatul poliției, unde explică necesitatea de a fi supus testării alcoolscopice, însă ***** refuză categoric. Agentul constatator comunică șoferului, precum că refuzul de a fi supus testării alcoolscopice este pedepsit conform Codului penal, însă acesta refuză categoric. La întrebarea agentului constatator dacă șoferul cunoaște despre faptul că refuzul se documentează conform Codului penal, acesta confirmă, ulterior totuși refuzând de a fi supus testării alcoolscopice (f.d.18);

- procesul-verbal de examinare din 17.01.2025, în cadrul căruia s-a examinat copia autentificată a materialului contravențional nr. 278, înregistrat în REI - 2 a IP Ialoveni la data de 16.01.2025, care a fost ridicat prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din data de 17.01.2025, de la ofițerul SST și AR al IP Ialoveni, inspector, *****. În cadrul procesului contravențional. s-a examinat faptul că, la 16.01.2025, ora 02:15, mijlocul de transport de model „***** cu nr. de înmatriculare *****, pe teritoriul s. *****, s-a tamponat într-un obstacol (f.d.20);

- ***procesul-verbal de ridicare din 22.01.2025,*** în cadrul căruia a fost ridicată înregistrarea video pe suport electronic de memorie CD-R, privind confirmarea faptului că *****, se afla la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu nr. de înmatriculare ***** (f.d.32);

- ***procesul-verbal de examinare din 22.01.2025,*** în cadrul căruia s-a examinat înregistrarea video din 16.01.2025, ridicată la 22.01.2025, de la subofițerul SSP a IP Ialoveni, *****, potrivit căreia, la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, se află *****. Înregistrarea are o durată de 01:46 min. și este efectuată pe timp de noapte (f.d.33);

- ***procesul-verbal de examinare din 17.01.2025,*** în cadrul căruia s-a examinat mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, cu semne evidente de accidentare (f.d.37).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

6. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

7. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

8. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

9. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

10. În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

11. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

12. Potrivit art.101 alin.(1)-(3) Codul de procedură penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

13. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

14. Conform art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

15. În privința inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

16. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.264^1 alin.(3) Codul penal după semnele calificative: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

17. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

18. În conformitate cu art.51 alin. (1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

19. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi

subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

20. Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

21. Prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței infracțiunii prevăzută la art.264[1] alin. (3) Codul penal.

22. *Latura obiectivă* a infracțiunii examinate se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată, după caz, în acțiune sau inacțiune. Prin urmare, fapta comisă a constatat în refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate. Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ. În esență, toate cele trei modalități se reduc la respingerea expresă sau tacită a efectuării testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate.

23. *Obiectul* respingerii îl constituie testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

24. *Infracțiunea* în cauză este una formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

25. Sub aspectul *laturii subiective*, fapta comisă s-a caracterizat a fi comisă cu intenție directă, motivul exprimându-se în superficialitatea manifestată de către ***** în raport cu respectarea obligațiilor impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

26. Inculpatul ***** întrunește condițiile subiectului infracțiunii prevăzute de art.21 Codul penal, având în vedere că nu a fost declarat iresponsabil și are împlinită vârsta de tragere la răspundere penală.

27. În cadrul dezbaterilor judiciare, avocatul Ion Tăut a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului *****.

28. Instanța nu poate reține poziția apărării care a pledat pentru achitarea inculpatului *****, or, la materialele cauzei există suficiente probe ce confirmă vinovăția acestuia, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

29. Astfel, vinovăția inculpatului *****, este probată pe deplin, prin declarațiile martorilor ***** și***** cât și prin probele scrise cercetate în ședința de judecată.

30. Prin urmare, la caz, instanța notează că au fost întrunite toate garanțiile procedurale oferite prin actele normative enumerate supra, fiind constatată cu exactitate fapta infracțiunii, după cum este incriminată în acuzația adusă inculpatului şi comiterea acestuia de către ultimul cu vinovăție.

31. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului *****, pentru care faptă şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

32. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

33. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

34. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

35. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal coroborat cu art.7 alin.(1) din Codul penal, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

36. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

37. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

38. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

39. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

40. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

41. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

42. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

43. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

44. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

45. În continuare instanța de judecată relevă că, circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal precum și circumstanțe atenuante în sensul art.76 din Codul penal – nu au fost stabilite.

46. La fel, instanța de judecată din circumstanțele cazului constată că, inculpatul ***** anterior a fost condamnat însă antecedentele penale sunt stinse (f.d.64), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d.66,68), conform cazierului contravențional eliberat la data de 20.01.2025 pe numele lui ***** în perioada de timp 01.06.2009-20.01.2025 au fost înregistrate 59 de contravenții (f.d.61-63) și la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.70).

47. Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.264[1] alin.(3) din Codul penal şi săvârșită de către ***** – se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă cu amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

48. Potrivit art.389 alin.(1) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

49. Ținând cont de, de personalitatea inculpatului, în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea ultimului față de fapta comisă, instanța de judecată consideră că în cazul dat corectarea inculpatului ***** este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 2 500 (două mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 125 000 (o sută douăzeci și cinci mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

50. Conform art.64 alin.(3[1]) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

51. În conformitate cu prevederile art.65[1] Codul penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

52. Prin urmare, copia sentinței, după rămânerea definitivă, va fi remisă I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - ***anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

53. Concluzia instanței referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art.7, art.61 şi art.75 din Codul penal, care se referă la scopul şi țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

54. În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echității sociale, atât şi corectarea celui din urmă.

55. Potrivit art.157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

56. Prin Ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă din 17.01.2025 și din 22.01.2025 s-a dispus de a recunoaște drept mijloc material de probă: un CD-R ce conține o înregistrare video care ilustrează refuzul de a fi supus testării alcoolscopice a lui ***** din 16.01.2025 și materialele acumulate în legătură cu documentarea faptei contravenționale (f.d.30); un purtător informațional CD-R pe care se conține înregistrarea video din 16.01.2025, potrivit căreia, ***** confirmă aflarea sa, la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare CRE-420 în timpul tamponării acestuia într-o plită din beton (f.d.35), care urmează a le păstra la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal nr.**1-48/25.**

Corpurile delicte.

57. Potrivit art.158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

58. Soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

59. Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 17.01.2025 s-a dispus de a recunoaște drept corp delict mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare CRE-420, care a fost ridicat la 16.01.2025 (f.d.42) și restituit proprietarului ***** (f.d.44), după intrarea sentinței în vigoare se va restitui proprietarului**.**

Dispozitiv.

60. În conformitate cu prevederile art.64 Codul penal, art.157, art.162, art.384-385, art. 389, art. 392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

*****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(3) din Codul penal și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsă, sub formă de amendă în mărime de 2 500 (două mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce

constituie suma de 125 000 (o sută douăzeci și cinci mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui *****, că în conformitate cu art.64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal nr.**1-48/25.**

Corpul delict, mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare***** – de restituit proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - ***anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu